

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

Dictum est autem in Resolutione, *nisi necessitas aliud urgeat*: quia quando sententia certa præcari nequit, & necessitas urget, utique recurrendum est ad opiniones speculativæ probabiles; sic in casu extremæ necessitatis, in qua nil aliud occurrat nisi lixivium vel cerevisia ad baptizandum, potest formare conscientiam ita licere, immo debes ea adbere baptizando potius cum periculo nullitatissimæ cramenti, quam puerum sine baptismō relinquere certæ damnationi.

CONFERTIA XXVI.

34. **P**orrò prædicta omnia intelligenda sunt quoad *essentialia*, quæ scilicet dependent ab institutione Christi. Nam quoad *Jurisdictionem Ecclesiæ* licet quis potest sequi opinionem vacabilem, et si minus certam, etiam in administratione Sacramentorum; ut si habeas opinionem probabilem, quod vi privilegii tui, vel concessio-
nis factæ à Papa vel Episcopo, possis absolvere
tali casu vel censura: assistere tali matrimonio, po-
tes absolvere vel assistere; quia quoties est proba-
bilis opinio de similibus dependentibus ab Ecclesie
potestate, ipsa ex consensu tacito, & de præsentis
ratihabitione supplet, seu confert jurisdictionem
certam. Ita docent *Sanchez*. lib. 3. de Matrimonio
disp. 22. n. 65. Suar. Less. & alii apud *Tambur.*

CONFERTIA XXVII.

35. **M**edicus & Chyrurgus in medicinis applicandis tenentur sub mortali sequi senten-
tias certas & securas, relictis incertis & dubiis. Ita
omnes. Et quod si certa curatio non occurrat, te-
nentur

nentur sectari opinionem probabiliorem, posthabitis minus probabilibus. Ita docent communiter Doctores Navarr. Man. c. 25. n. 61. Sanch. l. 1. moral. c. 9. n. 40. & alii. Ratio est: quia ultra obligationem generalem charitatis, quâ tenemur meliori seu efficaciori modo, quo possumus, auxilium ferre proximo graviter indigenti, hic etiam accedit obligatio justitiae. Cum enim æger vel læsus committit se curandum Medico vel Chyrurgo, & hic illius curam suscipit, intercedit inter eos pactum (implicitum) de adhibendis remediis, quæ magis salutifera videntur, si hic & nunc præ manibus haberi possunt: ergo Medicus vel Chyrurgus peccat contra paectum (justitiam) si omisso medio certo & seguro, vel saltem probabiliori, incertum vel periculoso solum experiendi gratia adhibeat, ut quidam ait: *Experimenta per mortes querunt*, ut notat Laym. hic §. 3. n. 15. Quod si verò ægrotus extremè laboret, ut certum, vel vero simillimum sit esse moriturum, nisi aliquo remedio utatur, & nil aliud occurrat, poterit Medicus adhibere quodcunque remedium (et si minus securum, vel dubium, ne forte mortem acceleret) dummodo certè non constet esse mortiferum, & probabilitas juvandi superet periculum nocendi; atque ipsius infirmi vel consanguineorum consensus accedat. Ratio est: quia cum ex una parte vita infirmi jam desperata sit; ex altera autem parte spes sit vel probabilitas remedi, prudenter agit Medicus adhibendo hujusmodi remedium dubium. Ita Sanch. Vasq. Laym. & Communis.